

РЕШЕНИЕ

№ 39909

гр. София, 01.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав, в
публично заседание на 12.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **2784** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.
Образувано е по жалба от Н. В. В., против мълчалив отказ на кмета на Столична община, формира на заявление № САГ25-ЕВ01-49/30.01.2025г.
В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на формирания отказ. Искане се неговата отмяна и връщане не преписката на административния орган за произнасяне по същество. Претендират се разноси, за доказването на които е представен списък.
Ответникът – кмет на Столична община, редовно призован не се явява, не изпраща представител. В съпроводителното писмо към административната преписка изразява становище за недопустимост на оспорването, поради липса на предмет, алтернативно за неговата неоснователност. Твърди се, че мълчалив отказ не е формиран, тъй като на основание чл.32, ал.1 от ЗДОИ заявлението е било препратено на компетентния административен орган – кмет район „Красно село“-СО за произнасяне.
Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище.
Административен съд София-град след като обсъди доводите на страните, събраните и приети по делото писмени доказателства, прие следното от фактическа страна:
Производството пред административния орган е образувано по заявление за достъп до обществена информация от 30.01.2025г., с което е поискано предоставянето на достъп до следната информация, а именно препис от становището на кмета на район „Красно село“-Столична община по отношение на сградата на „Б.“.

В законоустановения срок не е последвало произнасяне.

Въз основан на така приетата фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи :

Жалбата, с която е сезиран съдът е ДОПУСТИМА – подадена е срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт, при наличие на правен интерес от оспорването и в преклузивния срок.

Разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения :

Правото да се търси и получава информация по чл.41, ал.1 от Конституцията на Република България обхваща задължението на държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България, да осигуряват достъп до общественозначима информация. Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация, както и с повторното използване на информацията от обществения сектор са уредени в ЗДОИ. Съгласно разпоредбата на чл.2, ал.1 ЗДОИ обществена е информацията, която е свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти. Тази информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Следователно обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. Обществената информация бива официална – информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия /чл.10 ЗДОИ/ и служебна - която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации /чл.11 ЗДОИ/. Достъпът до официална обществена информация се осигурява чрез обнародването ѝ, а достъпът до служебна обществена информация се предоставя по реда на този закон, като законът предвижда ограничение – когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение /мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации/ и когато съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи – чл.13, ал.2 ЗДОИ. Освен посочената разпоредба, законът въвежда ограничение за предоставяне на достъп до обществена информация и в случаите по чл.37, ал.1 ЗДОИ, регламентиращ основанията за отказ за предоставяне на обществена информация - когато: 1. исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон; 2. достъпът засяга интересите на трето лице и няма негово изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес; 3. исканата обществена информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца. Анализът на разпоредбата показва, че изключение от посоченото правило е допустимо само в хипотезата на надделяващ обществен интерес, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл.3, като във всеки конкретен случай, за да се позове на разпоредбата на чл.37, ал.1, т.1 и т.2 ЗДОИ задълженият субект следва да преодолее оборимата презумпция, регламентирана в § 1, т.6 ДР ЗДОИ.

Съдът, в настоящия му състав, с оглед изложеното по-горе, приема, че търсената от заявителя информация, представлява обществена такава по дефиницията на чл.2, ал.1 ЗДОИ, тъй като е свързана с обществения живот и ще му даде възможност да си състави собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти.

Видно от доказателствата по делото, ответникът не е предоставил исканата от заявителя информация, но не е постановил и мотивирано решение за отказ за предоставянето ѝ. Липсата на отговор от ответника формира мълчалив отказ по см. на чл.58, ал.1 АПК във вр. с чл.28, ал.1 ЗДОИ, като по този начин той не е спазил изискуемата от закона форма – писмената и е допуснал съществено нарушение на административнопроизводствените правила. С оглед характера на обществените отношения, които урежда приложимия материален закон /предмета и целта на закона/ и при изричната разпоредба на чл.28, ал.2, чл.38 и чл.39 ЗДОИ за формата и съдържанието на решението, както и за връчването му, е налице императивна законова разпоредба, която изисква и задължава субектите по чл.3 от закона да се произнесат писмено по заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация.

Не се споделят доводите на ответника, с които заявява, че преписката е изпратена на компетентния административен орган, поради което не е налице мълчалив отказ. Безспорно, нормата на чл.32, ал.1 от ЗДОИ императивно предвижда, че когато органът не разполага с исканата информация, но има данни за нейното местонахождение, в 14-дневен срок от получаване на заявлението той препраща съответно заявлението. В същото време, като елемент от фактическия състав на тази разпоредба, изрично е предвидено заявителят на бъде уведомен с посочване на наименованието и адресът на съответния орган или юридическо лице. По делото да представени доказателства, от които действително е видно, че заявлението е препратено на главния архитект на Столична община, който от своя страна го е отнесъл към кмета на район „Красно село“-СО. Тази кореспонденция между институциите обаче не е станала достояние на заявителя, съответно същият очаква отговор от органа, до който е отправил искането си в сроковете, предвидени в ЗДОИ. Поради това хипотезата на чл.32, ал.1 от ЗДОИ е неприложима, съответно е формиран мълчалив отказ от страна на кмета на Столична община, който е незаконосъобразен и като такъв следва да се отмени, а преписката да се върне на административния орган, който да постанови писмено решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на исканата обществена информация, респ. да препрати заявлението по смисъла на чл.32, ал.1 от ЗДОИ, за което да уведоми писмено заявителя.

Предвид изхода на делото и на основание чл.143, ал.1 от АПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на оспорващата страна сторените по делото разноски в размер на 1010 /хиляда и десет/ лева, представляващи адвокатско вознаграждение и държавна такса, своевременно поискани и доказани със списък по чл.80 от ГПК.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение, 28-ми състав:

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ на кмета на Столична община, формира на заявление № САГ25-ЕВ01-49/30.01.2025г.

ВРЪЩА делото като преписка на кмета на Столична община, за произнасяне с изричен акт по подаденото от Н. В. В. заявление от 30.01.2025г., в срок до 14 дни от влизане в сила на настоящото решение.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Н. В. В. сумата от 1010лв. разноски в настоящето производство.

Решението е окончателно.

Препис от решението да се връчи на страните на основание чл.138 от АПК.

СЪДИЯ: